

Dziś w kalendarzu liturgicznym znajdziemy ważne, choć często zapomniane święto - czterdzieści dni po Wielkanocy Kościół wspomina Wniebowstąpienie Pana Jezusa.

Jest to jedno z najstarszych i ważniejszych świąt chrześcijańskich.

Wniebowstąpienie Pańskie, które jest ukoronowaniem Zmartwychwstania, nawiązuje i zapowiada również obietnice dane przez Pana Jezusa – zesłanie Ducha Świętego i jego powtórne przyjście.

Przypomina o tym anamneza, modlitwa w liturgii komunijnej Kościoła, zmawiana podczas

nabożeństwa: „Boże, Ojcze nasz niebiański, wspominając zbawczą mękę i śmierć Twojego Syna,

uwielbiamy Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, oraz oczekujemy na Jego powtórne przyjście w chwale.”

Taka jest nasza wiara chrześcijańska wynikająca z Wniebowstąpienia Pańskiego.

Chcemy oddawać cześć i uwielbienie naszemu Panu i Zbawicielowi, który „przychodzi wśród obłoków, i ujrzy go wszelkie oko (..)”,

bo tylko On jest „tym, który jest i który był, i który ma przyjść” (Obj 1,4-8).

Znaczenie tego święta dla ewangelików posiada również wymiar prawny.

W ustawie o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP zapisano, że Święto Wniebowstąpienia Pańskiego jest dla ewangelików dniem wolnym od pracy (art.14).

W ten dzień w kościołach odbywają się świąteczne nabożeństwa, zwyczajowo odprawiane w godzinach popołudniowych.

Dziś będzie również możliwość wysłuchania emitowanego o **18.00** w Programie **2 Polskiego Radia** nabożeństwa świątecznego z kościoła ewangelickiego **św. Jana w Mikołowie**.□

za: www.luteranie.pl

